
Saddarshanam

सद्धर्शनम्

Document Information

Text title : Saddarshanam

File name : saddarshanam.itx

Category : vedanta, misc, sAhitya, upadesha, gaNapati-muni

Location : doc_z_misc_general

Author : Vasishtha Ganapati Muni's Sanskrit version of Ramana Maharshi's Tamil Ulladu
Narpadu (Forty Verses on Reality)

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : The Collected Works of Vasishtha Kavyakantha Ganapati Muni Vol 04-
12

Latest update : July 8, 2013

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 17, 2023

sanskritdocuments.org

Saddarshanam

सदर्शनम्

श्रीभगवद्रामणमूर्ध्व-विरचित-द्राविडग्रन्थस्य

संस्कृतानुवादात्मकम्

मङ्गलम्

सत्प्रत्ययाः किं नु विधाय सन्तं

दृष्टेषु चिन्तारहितो दृष्टाप्यः ।

कथं स्मरामस्तममेयमेकं

तस्य स्मृतिस्तत्र दृष्टैव निष्ठा ॥ १ ॥

मृत्युञ्जयं मृत्युभियाश्चिताना-

महंमतिर्मृत्युमुपैति पूर्वम् ।

अथ स्वभावाद्मृतेषु तेषु

कथं पुनर्मृत्युधियोऽवकाशः ॥ २ ॥

ग्रन्थारम्भः

सर्वैर्निदानं जगतोऽहमश्च

वाच्यः प्रभुः कश्चिदपारशक्तिः ।

चित्त्रेऽत्र लोकायं च विलोकिता च

पटः प्रकाशोऽप्यभवत्स अेकः ॥ ३ ॥

तत्त्वग्रन्थमाला

आरभ्यते श्रुवजगत्परात्म-

तत्त्वाभिधानेन मतं समस्तम् ।

एतं त्रयं यावदहंमति स्यात्

सर्वोत्तमाऽहंमतिशून्यनिष्ठा ॥ ४ ॥

सत्यं मृषा वा चिद्विदं जडं वा

दुःखं सुखं वेति मुधा विवाहः ।

अदृष्टलोका निरहंप्रतीति-

निष्ठाऽविकल्पा परमाऽभिवेष्टा ॥ ५ ॥

सङ्गपबुद्धिर्जगतीश्वरे य

सङ्गपधीरात्मनि यावदस्ति ।

अङ्गपकात्मा यद्वि ङः प्रपश्येत्

सा दृष्टिरेकाऽनवधिर्द्धि पूर्णा ॥ ६ ॥

यत्पञ्चकोशात्मकमस्ति देहं

तदन्तरा किं भुवनं यकास्ति ।

देहं विना पञ्चविधं तदेतत्

पश्यन्ति के वा भुवनं भाणन्तु ॥ ७ ॥

शब्दाद्विङ्गुपं भुवनं समस्तं

शब्दाद्विसत्तेन्द्रियवृत्तिभास्या ।

सत्तेन्द्रियाणां मनसो वशे स्थात्

मनोमयं तद्भुवनं वदामः ॥ ८ ॥

धिया सङ्घोदति धियास्तमेति

लोकस्ततो धीप्रविभास्य ओषः ।

धीलोकजन्मक्षयधाम पूर्णं

सद्भस्तु जन्मक्षयशून्यमेकम् ॥ ९ ॥

भवन्तु सदृशनसाधनानि

परस्य नामाङ्गतिभिः सपर्या ।

सद्भस्तुनि प्राप्तदात्मभावा

निष्ठैव सदृशनमित्यवेष्टि ॥ १० ॥

द्वन्द्वानि सर्वाण्यपिलास्त्रिपुट्यः

किञ्चित्सामाश्रित्य विभान्ति वस्तु ।

तन्मार्गाणो स्याद्भलितं समस्तं

न पश्यतां सञ्चलनं कदापि ॥ ११ ॥

विद्या कथं भाति न येदविद्या

विद्यां विना किं प्रविभात्यविद्या ।

द्वयं य इत्येति विचार्य मूल-

स्वरूपनिष्ठा परमार्थविद्या ॥ १२ ॥

बोध्यात्मात्मानमजानतो यो
 बोधः स किं स्यात्परमार्थबोधः ।
 बोधस्य बोध्यस्य च संग्रहं स्वं
 विजानतस्तद्भूतयं विनश्येत् ॥ १३ ॥

निद्रा न विद्या ग्राहणं न विद्या
 गृह्णाति किञ्चिन्न यथार्थबोधे ।
 निद्रापदार्थग्राहणेतरा स्यात्
 सिद्धेव विद्या विलसन्त्यशून्या ॥ १४ ॥

सत्यश्चिदात्मा विविधाकृतिश्चित्
 सिध्येत्यृथक्सत्ययितो न भिन्ना ।
 भूषाविकाराः किमु सन्ति सत्यं
 विना सुवर्णां पृथग्त्र लोके ॥ १५ ॥

तद्युष्मदोरस्मदि सम्प्रतिष्ठा
 तस्मिन् विनष्टेऽस्मदि भूलबोधोधात् ।
 तद्युष्मदस्मन्मतवर्जितैका
 स्थितिर्ज्वलन्ती सलज्जलान्नः स्यात् ॥ १६ ॥

भूतं भविष्यच्च भवत्स्वकाले
 तद्भर्तमानस्य विधाय तत्त्वम् ।
 डास्या न किं स्याद्गतभावियर्था
 विनैकसङ्ख्यां गणनेव लोके ॥ १७ ॥

क्व भाति द्विकालकथा विनाऽस्मान्
 द्विकाललीलेषु वपुर्वयं येत् ।
 न क्वापि भामो न कदापि भामो
 वयं तु सर्वत्र सदा च भामः ॥ १८ ॥

देहात्मभावे ज्ञाज्ञौ समाना-
 वेकस्य देहे लृष्टि दीप्त आत्मा ।
 आक्रम्य देहं च जगच्च पूर्णः
 परस्य मेयं तनुमात्रमात्मा ॥ १९ ॥

अज्ञास्य विज्ञास्य च विश्वमस्ति
 पूर्वस्य दृश्यं जगदेव सत्यम् ।

परस्य दृश्याश्रयभूतमेकं
सत्यं प्रपूर्णां प्रविभात्यरुपम् ॥ २० ॥

विधेः प्रयत्नस्य य कोऽपि वाद-
स्तयोर्द्रयोर्मूलमजानतां स्यात् ।
विधेः प्रयत्नस्य य मूलवस्तु
सञ्जानतां नैव विधिर्न यत्नः ॥ २१ ॥

यदीशितुर्वीक्षाणामीक्षितार-
मवीक्ष्य तन्मानसिकेक्षाणं स्यात् ।
न द्रष्टुरन्यः परमो हि तस्य
वीक्षा स्वमूले प्रविलीय निष्ठा ॥ २२ ॥

आत्मानमीक्षेत परं प्रपश्ये-
दित्यागमोक्तेः सुलभो न भावः ।
नात्मैव दृश्यो यदि का कथेशे
स्वयं तदन्नीभवन् तदीक्षा ॥ २३ ॥

धिषे प्रकाशं परमो वितीर्य
स्वयं धियोऽन्तः प्रविभाति गुप्तः ।
धिषं परावर्त्य धियोन्तरेऽत्र
संयोजनान्नेश्वरदृष्टिरन्या ॥ २४ ॥

न वक्ति दैतोऽलमिति प्रसुप्तौ
न कोऽपि नाभूवमिति प्रवक्ति ।
यत्रोदिते सर्वमुदिति तस्य
धियाऽलमः शोधय जन्मदेशम् ॥ २५ ॥

दैतो न जानाति सतो न जन्म
दैडप्रमाणोऽन्य उदिति मध्ये ।
अलङ्कृतिग्रन्थिविबन्धसूक्ष्म-
शरीरयेतोभवज्जवनामा ॥ २६ ॥

रूपोद्भवो रूपतत्प्रतिष्ठो
रूपाशनो धूतगृहीतरूपः ।
स्वयं विरूपः स्वविचारकाले
धावत्यलङ्कारपिशाच शेषः ॥ २७ ॥

भावेऽलमः सर्वमिदं विभाति
 लयेऽलमो नैव विभाति डिञ्चित् ।
 तस्मादलंरुपमिदं समस्तं
 तन्मार्गाणं सर्वजयाय मार्गः ॥ २८ ॥

सत्या स्थितिर्नालमुद्येति यत्र
 तस्योदयस्थानगवेषणेन ।
 विना न नश्येद्यदि तत्र नश्येत्
 स्वात्मैक्यरुपा कथमस्तु निष्ठा ॥ २९ ॥

रूपे यथा गाढजले तथा-
 निर्मज्जय बुद्ध्यु शितया नितान्तम् ।
 प्राणं य वायं य नियम्य चिन्वन्
 विन्देन्निरालङ्कृतिमूलरुपम् ॥ ३० ॥

मौनेन मज्जन्मनसा स्वमूल-
 यर्थेव सत्यात्मविचारणं स्यात् ।
 ओषोऽलमेतत्र मम स्वरुप-
 भिति प्रमा सत्यविचारणार्गम् ॥ ३१ ॥

गवेषणात्प्राप्य लृढन्तरं तत्
 पतेदलन्ता परिभुञ्जशीर्षा ।
 अथालमन्यत्स्फुरति प्रकृष्टं
 नालङ्कृतिस्तत्परमेव पूर्णम् ॥ ३२ ॥

अलङ्कृतिं यो लसति असित्वा
 किं तस्य कार्यं परिशिष्टमस्ति ।
 डिञ्चिद्विजानाति स नात्मनोऽन्यत्
 तस्य स्थितिं भावयितुं क्षमः कः ॥ ३३ ॥

आल स्फुटे तत्त्वमसीति वेद-
 स्तथाप्यसम्प्राप्य परात्मनिष्ठाम् ।
 भूयो विचारो मतिदुर्बलत्वं
 तत्सर्वदा स्वात्मतया ङि भाति ॥ ३४ ॥

न वेद्म्यलं मामुत वेद्म्यलं मा-

मिति प्रवादो मनुजस्य ङास्यः ।
 दृग्दृश्यभेदात् किमयं द्विधात्मा
 स्वात्मैकतायां छि धियां न भेदाः ॥ ३५ ॥

दृत्प्राप्य सद्भाम निजस्वरूपे
 स्वभावसिद्धेऽनुपलभ्य निष्ठाम् ।
 मायाविलासः सदसत्सरूप-
 विरूपनानैकमुभप्रवादाः ॥ ३६ ॥

सिद्धस्य वित्तिः सत एव सिद्धिः
 स्वप्नोपमानाः भलु सिद्धयोऽन्याः ।
 स्वप्नः प्रबुद्धस्य कथं नु सत्यः
 सति स्थितः किं पुनरेति मायाम् ॥ ३७ ॥

सोऽलंविचारो वपुरात्मभावे
 साहाय्यकारी परमार्गज्ञस्य ।
 स्वात्मैक्यसिद्धौ स पुनर्निरर्थो
 यथा नस्त्वप्रमितिर्नरस्य ॥ ३८ ॥

द्वैतं विचारे परमार्थबोधे
 त्वद्वैतमित्येष न साधुवादः ।
 गवेषणात्प्राग्दशमे विनष्टे
 पश्चात्स्य लब्धे दशमत्वमेकम् ॥ ३९ ॥

करोमि कर्मेति नरो विजानन्
 बाध्यो भवेत्कर्मफलं य भोक्तुम् ।
 विचारधृता हृदि कर्तृता येत्
 कर्मत्रयं नश्यति सैव मुक्तिः ॥ ४० ॥

अद्भुत्वभावे सति मोक्षयिन्ता
 अन्धस्तु कश्येति विचारणेन ।
 सिद्धे स्वयं स्वात्मनि नित्यमुक्ते
 क्व अन्धयिन्ता क्व य मोक्षयिन्ता ॥ ४१ ॥

रूपिण्यरूपिण्युभयात्मिका य
 मुक्तिस्त्रिरूपेति विदो वदन्ति ।
 छंदं त्रयं या विविनक्त्यलन्धी-

स्तस्याः प्राशाशः परमार्थमुक्तिः ॥ ४२ ॥

सदर्शनं द्राविडवाङ्निबद्धं

मडर्षिणा श्रीरमणेन शुद्धम् ।

प्रबन्धमुत्कृष्टममर्त्यवाद्या-

मनूय वासिष्ठमुनिर्व्यतानीत् ॥ ४३ ॥

सत्तत्त्वसारं सरलं धाना

मुमुक्षुलोकाय मुदं दधाना ।

अमानुषश्रीरमणीयवाणी-

मयूषभित्तिर्मुनिवाग् विभाति ॥ ४४ ॥

॥ सदर्शनं समाप्तम् ॥

Proofread by Sunder Hattangadi

Saddarshanam

pdf was typeset on September 17, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

